

Brev hjemmefra - 4/25

Da er vi snart til veis ende med jubileet «Crossings 200»

Takk for innsatsen! Bra jobba!

Innhold

Side 2 Info om foreningen

Side 3 Hilsen fra lederen

Side 4 Et etterspel om spelet

Side 12 Minner fra spelet

Side 15 Rapport fra Ringsaker historielag

Side 17 Fra styrets arbeid

Side 19 Ny bok fra Knut Djupedal

Side 20 Siste sida. Aktivitetskalender 2025

Norsk utvandermuseums venner - kontakt info

Adresse:

Ingrid Semmingsens veg 10
2312 Ottestad

Org. nummer:

921 202 830

Bank:

1800 13 44818

Vipps:

573823

Spørsmål til foreningen rettes til:

926 67 305 bjorin1002@gmail.com

Brev hjemmefra, redaksjonen – kontakt:

959 81 385 osyverin@gmail.com

Hjemside: utvandermuseet.no/venneforeningen

Facebook:

Utvandermuseets venner

Bli medlem i venneforeningen:

Send 250 kr (400 kr familie) på VIPPS eller bankgiro. Merk innbetalingen med *navn*, *telf.nr.* og *e-post*.

Medlemskontingenten er kr 250/år – Familiekontingent kr 400/år

Styret – (valgt på årsmøtet mars 2025)

Leder:	Björg-Karin Ringen	926 67 305	bjorin1002@gmail.com
Nestleder:	Nancy Louise Coleman	924 22 456	tootch@gmail.com
Kasserer:	Odd Hemma	909 31 247	ohemma@online.no
Sekretær:	Ola Syverinsen	959 81 385	osyverin@gmail.com
Styremedl:	Marit Gran	957 51 078	maritgran1954@gmail.com
Styremedl:	Kjell Henning Paulsen	928 38 647	paulsenkjellhenning@gmail.com
Styremedl:	Gunvor Brodal	913 80 332	gbrodal@online.no

Revisor: Andreas Sølvsberg

Valkomit : Einar H Volla og Odd Hemma

Representasjon i styret i Stiftelsen Norsk utvandermuseum og forskningssenter:

Representant: Leder Bj rg Karin Ringen

Vararepresentant: Odd Hemma

Representasjon til årsmøtet i Forbundet Norske Museumsvenner (FNM):

Representant: Leder Bj rg Karin Ringen

Redaksjonskomiteen:

Erling Hesjadalen og Ola Syverinsen

Styret oppfordrer alle til å verve medlemmer til venneforeningen – det trengs flere medlemmer og mer penger til aktiviteter sammen med museet. Alle er velkomne.

Innmelding kan gjøres ved å ta kontakt med styrets leder Bj rg-Karin Ringen på telefon: 926 67 305 eller på e-post: bjorin1002@gmail.com

Lederen

Nå har jommen disse flinke redaktørgutta våre, Ola og Erling, gått i gang og laget et ekstra medlemsblad i år, fordi vi har gjort så mye som de har lyst til å fortelle om. Så nå er det årets andre høstnummer du har i hende, og du kan enda glede deg til julenummeret.

Dette nummeret handler om spel og skuespill, vi skulle nesten hatt med skuespillet fra Nes og, men det kan du dra å se den 23.oktober også kan du jo ta noen bilder å skrive om det i julenummeret. Du får høre Tor Gotås fortelle om ørkenen Sur og, på Nes.

Ja, spel og spel, vi har mål og ambisjoner om å få til spel i 2026 og 2027. Skuespillere er ferskvare, så det er smart å smi mens jernet er varmt. Vi har manus, program, erfaring med markedsføring, billettsalg, tribuner og vi har musikere og skuespillere som vi håper blir med oss på satsinga.

Ja om du har en skuespiller i magen, eller et annet sted, eller du kjenner noen, så si fra!

Vi har bedt Anno og Utvandermuseet å bli med oss på satsinga, og har levert dem et forslag til en prosjektpplan med arbeidsoppgaver og ansvarsfordeling. Her blir det meningsfulle og interessante oppgaver til alle som vil! Datoene ser ut til å bli 3.-4. og 5.juli og med mulighet for 2 forestillinger den 5.juli. Det hadde vært spennende om vi kunne fått til noe mere servering og boder, det prioriterte vi bort i år. Det er også et mål at vi får tilrettelagt tribuneområdet bedre, får litt mere skjerming mot trafikken og enda bedre rekvisitter. Vi har fått støtte fra Stange kommune til å anlegge en liten maisåker. Kåterudbonden kan pløye og vi kan få planter fra Anders Dahl på Gillund, men det må noe stell til.

Det har vært veldig gøy med de tilbagemeldingene vi har fått på spelet, at det er gode prestasjoner av skuespillere, musikere og sangere, og at det er underholdende og at det holder mål på alle vis faglig og

innholdsmessig.

Det er spesielt moro når etterkommere etter rollefigurene engasjerer seg og kommer til Norge som frivillige, og reiser hjem og lager studiesirkel med familie og venner. Det er flere som har uttrykt ønske om å turnere spelet i Amerika. Vi får nå se da.

Det vi kan gjøre bedre, er å samle det ikke norsktalende, men engelsktalende publikummet til en innledning i tillegg til det engelske programmet. Vi får jobbe litt med saken, og tar gjerne imot tips.

Jeg tenker at vi kan videreutvikle samarbeidet med de amerikanske reiseselskapene, Stange Vestbygd og Skibladner og tilby pakker med slektsforskning, besøk på stedene gjestene har røtter, med guiding fra lokale historielag, utvandrespel, omvisning på museet og lokal mat og opplevelser.

Vi vil gjerne fortsette å ha et nært samarbeid med historielagene, men vi kan gjerne utvide det til museer og museenes venneforeninger. Kanskje kan vi få fylkeskommunens kulturavdeling til å organisere dette?

Når det gjelder slektsforskning så tenker vi å gjøre oss bedre kjent med museet arkiver. Det blir nok ingen faste dager, men vi lager kanskje et kurs for de som vil lære, også må de som ønsker hjelp, gjøre avtaler.

Så må du nyte høstens vekster, lukt og farger!

Björg-Karin

Skriv til bjorin1002@gmail.com

send **sms** -

eller ring **926 67 305**

Et etterspel om spelet «4th of July – 17. mai»

Av Nancy L. Coleman

Nancy Coleman er i slekt med flere av rollefigurene, hun har skrevet boka som spelet bygges på, hun var faglig veileder

og produsent og tror du ikke hun instruerte square dansen og da!

Mange ville nok si at det var galskap da Norsk utvandermuseums venner i 2023 bestilte et skuespill av spelforfatter og trubadur Tor Karseth om utvandring fra Norge og innvandring til USA. Ei lita forening som vår med vel 50 medlemmer og bare litt pæng på bok kunne knekke nakken på et slikt prosjekt. Men ingen av oss stilte det ubehagelige spørsmålet om det var klokt å satse på prosjektet, og ingen hadde peiling på hva det ville koste heller. Vi bare satte i gang. Og vi søkte penger og vi søkte penger, mange ganger med avslag som resultat. Men vi fikk støtte fra Fritt Ord, Sparebank1, Sparebankstiftelsen DNB, Innlandet fylke, Kulturdirektoratet, Ringsaker kommune, Stange kommune og Sønner av Norge, så mange trudde på prosjektet.

Snart hadde vi manus og Tor Karseth var i gang med å finne rundt 40 personer som var villige til å bruke et halvår på øving og første del av sommerferien til forestillinger – sjølsagt helt gratis. Og derfra gikk det slag i slag og i et rasende tempo mot jubileumsforestillingene 26., 28. og 29. juni.

Emnet og tema for spelet kom på plass på en litt tilfeldig måte. Et par forestillinger har blitt laga i forbindelse med 200-års jubileet for organisert utvandring, og disse har fått støtte og skal vises for et bredt publikum. Musikalen «Soga om Sol» av Øystein Wiik og Gisle Kverndokk gjorde stor suksess i Operahuset Nordfjord i 2023, og produksjonen fikk midler til å reise til USA i 2025. Musikalen handler om Sol Siljegard fra Hornindal i Nordfjord som blir voldtatt av storbonen Asbjørn Storhaug og blir gravid. Hun rømmer til Amerika sammen med eventyren Emil Hjelmeseth, og de havner i et sirkusmiljø i New York. Etter at Trump-administrasjonen gjorde det vanskelig for folk å komme inn i USA som ikke lenger identifiserer seg som fødselskjønnet sitt og som har andre «tvilsomme» trekk og erfaringer, bestemte Operahuset Nordfjord seg for å kansellere turen. Fjellkoret i Bergen har laga ei «doku-musisk forestilling» om drømmen om Amerika og migrasjonshistoria gjennom 200 år som heter «Det løfterike landet» etter boka ved samme navn av nestoren i utvandringshistoria Odd S. Lovoll (1997). Gjennom kjente sanger og små dramatiseringer formidler koret ei fortelling om ei lang rekke menn som heter Gunnar og deres møte med Amerika. Vi møter fulle norske sjømenn som går i land i New York med sikte på nærmeste bar/horehus («What shall we do with the drunken sailor?»), én Gunnar som prøver seg som cowboy og blir skutt ned og drept, og et lengre innslag om Ellis Island, USAs føderale immigrasjonsstasjon 1892-1954. Denne forestillinga skal vises i USA i oktober.

Barn og unge danser Square dans (Square dance er kanskje det nærmeste en kommer en felles amerikansk folkedans. Det er en sammensmelting av ulike folkedanser, som innvandrerne hadde med fra Europa. Nybyggerne møttes ofte lørdag kveld, eller når noe skulle feires.)

Disse forestillingene er underholdende, og kanskje de også skaper interesse for utvandring og innvandring. Likevel gir de et noe merkelig bilde av de 900 000 menneskene som dro ut for å skape seg et bedre liv. Burde ikke vennelaget satse på noe som passer til husa på museet fra Det norske Amerika, fortelle om hvordan folk fra bygde-Norge tok fatt og bygde nye samfunn på prærien, berette hvordan de opplevde reisa og møtet med Amerika? Hvordan de benytta seg av fruktbar jord og nye muligheter? Eller ville det bli oppfatta som kjedelig og traust slik at ingen ville komme?

Det slo meg at stoffet som jeg hadde samla om norske samfunn i Iowa, grunnlagt av folk fra området der museet ligger, kunne være et

utgangspunkt. Disse fortellingene passer godt inn i miljøet på museet, som har hus fra den samme perioden som fortellingene handler om. Jeg tok derfor med ei bok og noen artikler om folk fra Ringsaker som slo seg ned i Iowa og Minnesota til neste møte med Tor Karseth.

Tor virka litt forskrekka da jeg ville overrekke dette stoffet til han, og jeg ble lei meg for at jeg hadde tatt det med. «Jeg skal ikke prakke dette på deg,» sa jeg, og tok det tilbake. «Nei, jo...», svarte Tor. «Jeg kan da ta en titt på det.»

Det var jo mange andre muligheter for et spel, og flere fra området vårt ble nevnt: Jehans og Kari Nordbu som trolig var de første som dro fra Østlandet i 1831-32, Ole Rynning som skrev den første guideboka for amerikafarere i 1838, ungjenta Augusta Charlotte Laumann som dro i 1837, Petronelle Nielsen som reiste for å besøke slekta i 1859, for å nevne noen. Spelet skulle kanskje ha en slik helt eller heltinne, atskillig action og kanskje ei kringgåte som kunne løses.

Det gikk noen måneder, og jeg fikk tid til å fortrenge det dumme utspillet mitt. Men så fikk jeg høre at Tor faktisk hadde lest seg opp på folket fra Ringsaker og syntes at dette kunne være noe å basere et spel på. Tor pakka kofferten og dro til «Granka» for å skrive, og snart var manuset levert.

Tor valgte å organisere handlinga rundt feiringa av nasjonaldagene 4. juli og 17. mai. Handlinga tar opp nordmenns møte med viktige hendelser og spørsmål i tida: borgerkrigen (1861-65), slaveri, hvordan urbefolkninga ble behandla, og USAs langvarige kamp for stemmerett for kvinner (vedtatt i 1920). Vi får også innblikk i immigrantenes utrolige pågangsmot, dugnadsånd og visjonen om et støttende fellesskap og et godt samfunn.

Tor Karseth, manusforfatter, komponist, regissør, med store pedagogiske evner, mye medmenneskelighet, klokskap og empati og humor og glede godt blanda med tydelige krav om engasjement og at alle gjør sitt beste.

Stykket begynner med den første 4. juli 1870 i Belmond, Iowa, et år etter at det første følget ankom fra La Crosse, Wisconsin. Det var et følge på 12 som kom i 1869, de fleste fra Brumund i Veldre: Faråsen-familien som besto av mor Ingeborg Olsdotter Haugli, far Hans Hansen Faråsen og barna Hans, Ole, Alis og Johannes. I februar 1870 kom Hilda til verda, det første norske barnet født i Belmond. Molstad-familien besto av Fredrik Simensen Molstad, kona Pernille Larsdotter Bratten og sønnen Simon. I april 1870 fikk de Ludvig, det andre barnet født i norske Belmond. Nygifte Agnete Tommesdotter Jembli og Christian Børresen Sæter var det tredje paret i følget, og i 1870 venter de sitt første barn. Den siste, Christian Johannesen Hulleberg, var enslig da følget kom til Belmond. Han gifta seg i 1874 med Alis Faråsen. I løpet av året som har gått har foreldrene og flere søsken av Agnete kommet etter til Belmond. Akt I åpner med ankomsten til Pernille Brattens bror Johannes og kona Maria Larsdotter Glestad-eie. De får en varm

velkomst fra slekt og venner i Belmond, og gjennom denne får vi vite en god del om skjebnene, sorgene og gledene til pionérene, og hvordan de nå går fram med å bygge et samfunn. De ser for seg ei bygd med skole og kirke og familier med gardar som gir et godt livsgrunnlag.

Akt II handler om bryllupet mellom Alis og Christian i 1874. Nå er skolehuset nesten ferdig, og vielsen foretas av presten Ove Jacob Hjort, som også kom fra Ringsaker og er prest i Paint Creek-samfunnet i Allamakee, Iowa. Det er den første vielsen i Ringsaker Norwegian Lutheran Church of Wright County, Iowa.

I akt III feirer folk i Belmond 17. mai 1880. Nå er de godt i gang med samfunnsbygginga, men også takknemlige for arven fra Norge. De har blitt norsk-amerikanere. Læreren Signe Sigstad ber elevene lage scener fra livet til familien Kjos fra Ringsaker, som er en god illustrasjon på hva det koster å dra fra det kjente og bygge et nytt liv i et ukjent land. Familien har opplevd å miste ektemann og far, kjempe mot urbefolkning, delta i borgerkrigen på nordsida, og familiemedlemmer kjemper nå for kvinnestemmerett og borgerretter for alle i USA. Scenene framføres foran skolen som underholdning under feiringa av 17. mai. Etter forestillinga diskuterer folk kvinners rettigheter i et noe oppheta klima. De er ganske uenige, men de har lært at det er viktig i et demokrati å høre på hverandre og diskutere samfunnsspørsmål når de møtes.

Prøveperioden begynte rett over jul i 2025 inne på museet, og Tor Karseth fikk også rollene som regissør og casting-ansvarlig. Skuespillerne var en entusiastisk og trivelig gjeng ungdommer og voksne. Opplegget var tydeligvis såpass interessant at det ryktes undervegs og noen flere ville være med. Bjørg-Karin Ringen sørger for at det alltid var servering for skuespillerne på prøvene.

Den fremragende dyktige og alltid hyggelige lydmann John Ivar Dragsten

16. mars 2025 hadde vi prøveforestilling av første akt på Veldrom i Ringsaker i samarbeid med Veldre historielag. Mange møtte opp, og vi fikk veldig hyggelige tilbakemeldinger fra publikum.

Etter hvert som det ble varmere i været, kunne vi flytte ut og øve på «scena» foran skolehuset. Men vi kunne utnytte hele området som spilleplass, med gardstun, skole og kirke. Da lydmannen vår, John Ivar Dragsten, tok fatt, viste det seg at skuespillerne kunne snakke nesten hvor som helst på området og likevel høres godt. Museet skapte et flott miljø og scenebilde for handlinga.

Tor forholdt seg veldig nøye til når bygninger ble bygd i Belmond. Når første akt begynner i 1870 er det ikke alle som har rukket å bygge hus. Pernille og Fredrik Simerson fra Molstad i Brumund bor i ei jordhytte, trass i at Fredrik er en dyktig snekker. Og skolen eksisterer bare i hodene til folk. Men de ser den for seg, snakker om hvor den skal stå og hvor flott det blir når ungene kan få undervisning på både amerikansk og norsk. Kirka blir ikke bygd før i 1889, ni år etter akt III, men folket organiserer menigheten, Ringsaker Norwegian Lutheran Church of Wright County, Iowa, med en gang, og de ser den også for seg. Det er likevel råd med en møteplass for kirkelige handlinger: en ledig maisbinge eller huset til noen som har kommet

lenger i byggeprosessen enn andre. Skolehuset blir et kombibygge: skole i uka, kirke på søndag og lokaler til norskundervisning og konfirmasjonsforberedelser i ferien for den amerikanske skolen.

De eminente musikerne Ole Gjølseth kapellmester, arrangør og tangenter, Bjørn Fredriksberg på bass og Andrea V.V Olsen på fele. Også stor takk til Kjell Henning Paulsen, Odd Hemma, Ola Syverinsen, Tollef Saugstad og Bjørg-Karin som satte opp og tok ned musikkbu og tribune.

Å få til dette spelet ble et kjempeløft for vennelaget, og det hadde ikke blitt til uten en massiv frivillig innsats fra medlemmene på hundrevis av timer. Katherine Hanson kaller oss «profesjonelle frivillige» i artikkelen som er med i dette nummeret, og det skal vi nok ta til oss! Vi var særlig heldige at kreative og kunnskapsrike Gunvor Brodal tok på seg jobben med design av kostymene, og sammen med Eli Berit Aas sydde de fleste av dem. Kostymene er en veldig viktig del av forestillinga, de skaper en estetisk og tidsriktig illusjon. De tre aktene tar for seg festlige anledninger i Belmond, og derfor er det bare snekker Fredrik Molstad og gutta som har vært på jakt, som *ikke* er festkledde. Som grunnlag for kostymene har vi brukt fotografier fra samtida og klær i samlinga til ANNO. Og nytt godt av fargesansen til Gunvor Brodal.

Et knippe avisartikler om spelet, som har stått i forskjellige lokalaviser i Iowa. Disse er skrevet av journalist Rodger Tveiten i Kanawha, Iowa, (slekt fra Suldal i Rogaland). Spelet har vakt oppsikt i miljøet rundt Belmond Historical Society i Iowa. Folk møtes for å se på bilder og programmet fra spelet, og de har tatt ekskursjoner i området for å se på steder der spelet foregår.

Vi fikk hjelp av museet og ANNO til spesielle oppgaver. Fag- og forskningsdirektør Terje Mikael Joranger Hasle var fagkonsulent. Systua på Domkirkeodden sydde to kjoler som vi hadde bilde av og bidro med råd og symønster. Kommunikasjonsavdelinga bidro med markedsføring og produksjon av programmet. Og museets ansatte stilte opp med servering på forestillinger, de tilrettela for prøver i museets lokaler og bidro med råd og hjelp til det vi ikke klarte på egen hånd.

Spelet ble en suksess, med 3 fulle forestillinger og stående applaus fra publikum. Tusen takk til alle som har bidratt! Vennelaget har all grunn til å være stolt over det vi har fått til. I utgangspunktet er det vanskelig å lage et historisk spel som er «sant». Men jeg synes det står respekt av den jobben vi har gjort. Alle roller i spelet har fått navn etter

personer som har levd. Det er ikke sikkert at de ville kjent seg igjen i fortellinga; de er vanlige mennesker som vi ikke vet så mye om. Likevel er karakterene representative for de fleste av de 900 000 som dro ca. 1825-1940. Samfunnet i Belmond er godt dokumentert, og fortellinga om samfunnsbygginga som foregikk der 1869-80 er basert på kilder og er troverdig i historisk perspektiv.

Vi har klart å lage et kunnskapsbasert teaterstykke med fokus på utvandrere flest og hvordan de gikk fram for å bygge opp et samfunn på prærien.

Trass i manglende røverhistorier, heltedyrking, kjendiser og at New York ikke er åsted for handlinga, har publikum tydeligvis kost seg, smilt og ledd, felt ei tåre eller tre, blitt engasjert i og rørt av skjebnene som de blir kjent med. Tilbakemeldinger tyder på at folk har lært nye ting om utvandring og fått nye perspektiv på fenomenet. Det må være noe slikt som et museum ønsker seg. Vennelaget har også klart å komme i havn økonomisk. Det er til og med pæng på bok med tanke på ny produksjon til neste år!

Takk til Tor!

Kostyme- og bildeutstilling fra spelet i Bjørgohuset

1. Borgerkrigsuniform for en offiser på nordsida, spilt av Auden Brustad. I 3. akt er det 15 år siden krigen tok slutt, og elevene har lånt uniformer fra tidligere soldater i Belmond. Samtidige bilder viser at norske veteraner fra krigen gjerne tok på seg uniformen på 17. mai. Bildene tyder på at de hadde tatt vare på festuniformene, så disse bar ikke preg av krigshandlinger.
2. Kjolen til Kari Paulsdatter Lageråen (Carrie Paulson Nelson, 1842-1890), spilt av Anne Mette Bårdseng Andresen.
3. Kjolen til Nellie Marie Johnson (Nellie Johnson Isaacson, 1879-1911), spilt av Mathea Østli Strøm.
4. Kjolen til Signe Sigstad (Cena Sigstad Cornman, 1861-1930), spilt av Kristine Bjørkås.
5. Kjolen til Ingeborg Olsdotter Haugli Faråsen (Isabelle Hanson, 1826-1895), spilt av Elizabeth Arneberg Bjørkheim.
6. Kjolen til Agnete Tommesdotter Jembli (Nettie Thompson Johnson, 1847-1930), spilt av Victoria Fredriksberg.
7. Antrekket til Ole Tollefsen Rikansrud (1861-1929), den nye læreren ved skolen, spilt av Henrik Moberg Rasch.
8. Kjolen til Hilda Hanson, spilt av Lykke Aurora Lystad

Alle disse hadde en rolle i det Historiske musikkspel i tre akter
av Tor Karseth spelet
«4th of July – 17. mai»

Spilles i uten pause, men 5-minutters beinstrekk mellom andre og tredje akt.

Performed without intermission, but 5 minute break between second and third acts.

Regissør/Director:	Tor Karseth
Regiassistent/Asst. to Director:	Anne Mette Bårdseng Andresen
Komponist/Composer:	Tor Karseth
Kapellmester og arrangør/Musical Director and Arranger:	Ole Gjöstøl
Vokalarrangør/Vocal Arrangements:	Anne Mette Bårdseng Andresen
Keyboards:	Ole Gjöstøl
Fele/Fiddle:	Andrea V. V. Olsen
Kontrabass/Bass Fiddle:	Bjørn Fredriksberg
Lyd/Sound:	John Ivar Dragsten
Square and Big Set Dances:	Nancy L. Coleman
Danseinstruktør/Dance Instructor:	Lars Fredrik Børresen
Kostymedesign/Costume Design:	Gunvor Brodal, Torunn Meyer, Veronika Glitsch
Kostymer/Costumes:	Gunvor Brodal, Eli Berit Aas, Bjørg-Karin Ringen
Rekvisitter/Props:	Gunvor Brodal
Sminke og hår/Make-up and Hair:	Helene Fallet
Program:	Nancy L. Coleman
Foto/Photographer:	Kristian Dillerud
Frivillige/Production Volunteers:	Gerd Wikan, Gunvor Brodal, Anne Mette Bårdseng Andresen, Nancy L. Coleman, Katherine Hanson, Atle Veka, Olav Veka, Ola Syverinsen, Bjørg-Karin Ringen, Knut Einar Volla, Eli Berit Aas, Tollef Saugstad, Odd Hemma, Marit Gran, Kjell Henning Paulsen, May Helene Paulsen, Marianne Bratengen, Marte Bratengen, Helene Fallet, Randi Løbakk, Kari Fuglesang, Are Mäkinen, Alf Steinar Jønnes, Solveig Molstad Glesaaen
Fagkonsulent/Consultant:	Terje Mikael Hasle Joranger
Produsent/Producer:	Nancy L. Coleman

Rolleliste skuespillere:

Alle rollene er basert på folk som har levd. Navnene som de brukte i Amerika, fødsels- og dødsår finner du i parentes.

All characters are based on real people. Their US names and dates are included in parentheses.

Johannes Larsen Bratten (John Larson, 1831-1911):	Anders Arneberg
Maria Larsdotter Glestad-eie (Maria Larson, 1849-1934):	Margrete Hjemli
Julia Larson (1872-1901):	Lykke Aurora Lystad
Hans Hansen Faråsen (Hans Hanson Faraason, 1823-1901):	Frank Nysveen
Ingeborg Olsdotter Haugli (Isabelle Hanson, 1826-1895):	Elizabeth Arneberg Bjørkheim
Hans Hanson, jr. (1848-1933):	Steffen Holtet Kjevevud
Ole Hanson (1852-1939):	Anton Aarnes Nilssen
Alis Hanson (Alice Hanson Johnson, 1854-1927):	Emilie Nordahl

Johannes/John Hanson (1865-1950):	Bendik Børresen/Bastian Børresen
Hilda Hanson (Hilda Hanson Rikansrud, 1870-1941):	Lykke Aurora Lystad
Christian Johannesen Hulleberg (Christian Johnson, 1843-1912):	Elias Eggen Hanstad
George Christian Johnson (1875-1954):	Bendik Børresen
Fredrik Simensen Molstad (Fred Simerson, 1839-1928):	Isak Tørud
Pernille Larsdotter Bratten (Pernella Simerson, 1836-1912):	Kristina Brodal Syversen
Simen/Simon Simerson (1868-1944):	Auden Brustad
Ludvig F. Simerson (1870-1954):	Ask Lystad
Johannes Simerson (1874-1881):	Bendik Børresen
Christian Børresen Sæter (C.B. "Christ" Johnson, 1846-1927):	Kristoffer Arneberg Novak
Agnete Tommesdotter Jembli (Nettie Thompson Johnson, 1847-1930):	Victoria Fredriksberg
Johanne Pedersdotter Præstsætra (Johanne Thompson, 1821-1909):	Hanne Bjørkås
Pernilla Tommesdotter (Pernilla Thompson Johnson, 1852-1937):	Elisabeth Nøkleby
Ole Thompson (1854-1937):	Bastian Børresen
Antonette (Antoinette Thompson, 1859-1892):	Celine Nysveen
Mathea (Mattie Thompson, 1861-1941):	Emma Bårdseng Andresen
Ove Jacob Hjort (1827-79), prest/minister:	Henrik Moberg Rasch
Gønner Evensdotter Sigstad (Gonner Sigstad, 1836-1893):	Angelika Lystad
Emil Sigstad (1853-1925):	Anton Aarnes Nilssen
Signe Sigstad (Cena Sigstad Cornman, 1861-1930):	Kristine Bjørkås
Louise Sigstad (Louise Grace Sigstad Martinson, 1865-1953):	Celine Nysveen
Kari Tommesdotter Saugstad (Karen, 1850-1941):	Tone Østli
Jeanette Emma Saugstad (Jennie Saugstad Joy, 1875-1956):	Emma Østli Strøm
Alma Gunda Saugstad (Alma Gunda Campbell, 1877-1927):	Mathea Østli Strøm
Helge Nilsen Oppstad (Henry Nelson, 1835-1929):	Steffen Holtet Kjevevud
Kari Paulsdotter Lageråen (Carrie Paulson Nelson, 1842-1890):	Anne Mette Bårdseng Andresen
Pauline Nelson (Pauline Nelson Stockseth, 1863-1921):	Lise Staff
Mina Nelson (Minnie Nelson Furuseth, 1865-1922):	Mina Fridtun Bratengen
Nettie Nelson (Nettie Nelson Riererson, 1868-1942):	Iben Asplund Franzén
Ragnhilde Olsdotter Dahlen (Rachel Johnson, 1846-1936):	Lene Solvang
Anna Nilsdotter Johnson (Anna Johnson Simerson 1867-1944):	Elise Nordahl
Isabel «Belle» Johnson (Belle Johnson Skouge, 1868-1924):	Nora Randgaard Sanner
Ole Tollefsen Rikansrud (1861-1929), lærer og forretningsmann:	Henrik Moberg Rasch

Rollefigurer i/Characters in "Fra en kjempe til en klippe – From a Giant to a Rock"

Nils Olsen Kjos (1805-49):	Albert Grande
Ingeborg Johnsdotter Løken (1805-83), kona hans:	Emma Bårdseng Andresen
A.L. Prehn, forlegger:	Ask Lystad
Karen Nelson (1839-1916):	Mina Fridtun Bratengen
Ole Nelson (1841-1869):	Bastian Børresen
John Nelson (1843-1912):	Herman Grande
Gønner Nelson (1845-1932):	Iben Asplund Franzén
Christian Johnson, Ingeborgs 2. mann/second husband	Ask Lystad
Julia Ann Bullard Nelson (1842-1914):	Celine Nysveen
"Sersjant" Simon Simerson	Auden Brustad

Katherine Hanson – minner fra Spelet og Norge sommeren 2025.

Av Katherine Hanson

Katherine Hanson er etterkommer etter familien fra Faråsen store i Brumund, som er med i «4th of July – 17. mai». Hans og Ingeborg er tippoldeforeldrene hennes, og sønnen Hans, jr. er oldefaren. Katherine vokste opp i Geneseo, New York, der faren hennes, Daryl Hanson, var professor i musikk på State University College at Geneseo. Daryl, som var født i Belmond, var også komponist av operaer og musikaler, blant annet «Wish I had a Nickel», «Waterbabies» og «Christopher Columbus». Katherine bor i Atlanta, Georgia.

Hun har arbeidet i reiselivsbransjen og Delta Airlines. Hun vokste opp i teateret på universitetet i Geneseo og syntes det var spesielt morsomt å komme til Norge for å hjelpe til med «4th of July – 17. mai».

Som barn ble jeg fortalt at vårt norske navn egentlig var Faraasen, og at det hadde blitt endret på Ellis Island til Hanson fordi bestefaren min het Hans. Det var sjølsagt en myte. Bestefaren min het Otto Hanson. Det viste seg at den omtalte Hans faktisk var *oldefaren* min. Jeg trodde at bare besteforeldrene mine kom fra Norge, men sannheten var at tippoldeforeldrene mine og sønnen deres, *oldefaren* min, var de som kom fra Norge. Bestefar Otto Hanson var født i Belmond i USA.

En av kollegene mine er mormon og ekstremt interessert i genealogi. Hun fant Knock-familiens genealogi, som også er familien min. Fra denne listen søkte jeg i FamilySearch i timevis og fant ut at nordmenn faktisk bar gårdsnavnene sine som «adresse-navn», for som Olav Veka fortalte meg, hadde ikke nordmenn slektsnavn som vi forstår det i dag før i 1923. Dersom folk flyttet til en annen gård, tok de navnet på denne

Nancy Coleman, Else-Karin «Tulla» Amblie og Katherine på «4th of July - 17. mai». Tulla er etterkommer etter folket på Lille Molstad, ei grein av Faråsen-familien. Fredrik Simensen Molstad i spelet er i denne slekta.

gården som adressenavn. Ut fra det innså jeg at Faraasen faktisk er gårdsnavnet vårt. Jeg hadde også gjort en DNA-test gjennom Ancestry.com, og den plasserte meg i Ringsaker, Hedmark-området. Jeg klarte også å finne et fotografi fra 1800-tallet av Faraasen gård på Digitalt museum.

Jeg skjønnte at jeg hadde ventet for lenge på en tur til Norge og bestilte reise for endelig å undersøke opphavet mitt. Jeg visste at jeg skulle dra til Ringsaker, og da jeg kom til området googlet jeg «Faraasen». Dette førte meg til et Airbnb-tretopphus. Dette visste jeg ikke var riktig sted, men jeg håpet jeg ville finne det riktige i nærheten.

Etter at jeg hadde besøkt tretopphuset, dro jeg nedover bakken og stoppet ved den første gården der. Det sto en gutt utenfor, og jeg pratet med han. Han gikk inn for å hente mora si. Hun dukket aldri opp. Deretter kjørte jeg på en vei som tok meg til Bratten gård, et navn som jeg kjente igjen fra slektsforskningen. Innkjørselen ned til tunet var veldig bratt og en altfor stor utfordring for meg, så jeg snudde og kjørte tilbake til jeg så noen jegere ved vegen. De ville sikkert snakke med meg, tenkte jeg. En av dem var veldig vennlig og pekte ned på Faraasen gård og ga meg telefonnummeret til eieren, som han sa var meget vennlig. Jeg kunne bare banke på døren hennes. Det viste seg at hun og mannen hennes var vennligheten sjøl. Mens vi snakket sammen nevnte jeg at faren min var fra Belmond i Iowa. Da lyste damen opp og gikk for å hente ei bok av Nancy Coleman. Da jeg bladde gjennom sidene, fant jeg bilder som jeg også har av familien vår. Jeg ble lamslått. Eieren viste meg huset som hadde blitt bygd om, men som var omtrent det samme i størrelse og utforming som et eldre hus, og bygd på den gamle grunnmuren. Kjøkkenbordet fant de i kjelleren, og det er mest sannsynlig etter familien min. De ga meg også Nancy Colemans adresse og

telefonnummer. Etter å ha tatt en rekke bilder, dro jeg først til Nancys hus i Brumunddal for å møte henne og få tak i ei bok. Det var ingen hjemme, så jeg ringte Nancy på telefonen. Dessverre var hun i Massachusetts på den tida, så det var ikke mulig å få tak i boka.

Nancy ga meg telefonnummeret til en annen slektning, Solveig Molstad Glesaaen. Hun sjekket også med Solveig for å være sikker på at det var greit å ringe henne, noe det var. Wow, nå hadde jeg nettopp funnet to ukjente slektninger! Så kjørte jeg til Elverum for å møte Solveig.

Solveig og mannen hennes kunne ikke vært hyggeligere. For noen flotte minner! Hun fortalte meg også om slektningene mine på Molstad, som fortsatt eier gården, Kjetil og Jane Molstad. Neste dag kjørte jeg til Molstad-gården og møtte den vennlige jegeren som hadde kjørt av gårde på traktoren sin etter at jeg møtte han og de andre jegerne. Han hadde funnet ut av familieforbindelsen og lette også etter meg. Senere den kvelden hadde jeg gleden av å besøke han og Jane og se på våningshuset på Molstad, som fortsatt inneholdt flere familieskatter. De viste meg også bilder av deres grein av familien, som jeg kjente igjen fra Nancys bok. Kjetil og Jane visste ikke om denne boka.

Katherine ved minnetavla i kirka på Utvandrer-museet som O. Jay og Pat Tomson sponsa.

Fra hotellrommet mitt bestilte jeg Nancys bok på Amazon, levert hjem til meg i Atlanta, Georgia. Jeg tilbrakte de neste par dagene med å besøke kirkene som er nevnt i opptegnelsene, Ringsaker, Veldre og Furnes. Jeg prøvde også å finne så mange gårder som mulig på slektstavla, bare for å oppdage at de fleste av dem faktisk lå veldig nær hverandre. Bildet begynte å utfylle seg.

Fordi faren min var enebarn og flyttet fra Iowa i ung alder, hadde vi ikke mye kontakt med slektningene i Belmont. Mora mi holdt kontakten med noen av dem, men da hun døde var det ikke lenger kontakt. Nancy kunne gi meg adressen og telefonnummeret til fars siste gjenværende fetter, O. Jay Tomson, i Mason City, Iowa. (O. Jay og kona Pat er gode venner av Norsk utvandermuseum, og har bl.a. bidratt til flyttinga av kirka som står på museet.) O. Jay er veldig aktiv i norsk-amerikanske organisasjoner, som Vesterheim i Decorah, og han sørget for at jeg ble innlemmet igjen i flokken.

Siden har jeg dratt tilbake til Belmont hver sommer og har samlet mer og mer informasjon og funnet «nye» slektninger.

Selv om jeg ikke hadde møtt Nancy, holdt hun meg orientert med jevne mellomrom på e-post. Derfor ble jeg oppmerksom på 200-årsfeiringa av de første norske emigrantene til Amerika i 1825. Hun skrev til meg om vennelagets prosjekt å lage et musikkspel på museet sommeren 2025, og jeg bestemte meg for å komme og bestilte billetter med en gang. Siden faren min hadde komponert flere musikal og operetter, ville jeg ikke gå glipp av arrangementet. Jeg vokste opp i teateret ved universitetet og gikk på så mange øvelser som mulig. Dersom de trengte et jentebarn, fikk jeg også være med på scena. Siden jeg var tonedøv, fikk jeg ikke lov til å synge, men jeg kunne være med i koret og danse, og ta roller som bare hadde replikker. Det er lett

å forstå at jeg har den største respekt for folk som faktisk *kan* synge!

Katherine Hanson med skuespillerne som spiller familien hennes:

Emilie Nordahl som Alis Hansdotter Faråsen, Steffen Holtet Kleverud som Katherines oldefar Hans Hansen Faråsen, jr., Katherine, Frank Nysveen som Katherines tippoldefar Hans Hansen Faråsen, sr., Elizabeth Arneberg Bjørkheim som Katherines tippoldemor Ingeborg Olsdotter Haugli. Foran: Bendik Børresen som Johannes Hanson, og Lykke Aurora Lystad som Hilda Hanson. Alis, Johannes og Hilda var søskene til oldefar Hans.

Nancy sendte meg også en e-post der hun fortalte at hun skulle åpne ei utstilling om bladet *Kvinden og Hjemmet* på Vesterheim i Decorah, Iowa, 7. mai i år. Jeg gikk ut fra at hun ville være for opptatt med musikalen til å tilbringe tid med meg i Norge, så jeg bestemte meg for å reise til Iowa og bli kjent med henne der. For en god idé, for en flott tur! I Decorah spurte Nancy meg om jeg kunne tenke med å komme til Norge og jobbe med teateroppsetningen som frivillig. Vel, det tok det vi kaller «et New York sekund» (verdens korteste tidsenhet) før jeg svarte ja! Selvfølgelig kunne jeg tenke meg å bidra med hva som helst – bortsett fra å synge. Dessverre er jeg for gammel til å framstille noen i det unge samfunnet i Belmont 1870-1880. Nancy og mannen Olav Veka var også modige nok til å invitere meg

til å bo hos dem. Nå ville jeg få god tid til å bli kjent med slekta!

Det ble et fantastisk opphold. Jeg fikk med meg mange prøver og ble godt kjent med spelet, til tross for at jeg ikke kan norsk. Det var utrolig morsomt å jobbe sammen med så profesjonelle frivillige! Sangene likte jeg godt, og både sangerne og arrangementene av Anne Mette Bårdseng Andresen holdt høy kvalitet. Jeg blir helt rørt når jeg hører sangen «Belmond er som Kanaans land». Skolen og de andre bygningene på museet ble en flott ramme for handlinga i spelet. Alt var jo veldig væravhengig, og jeg ble særlig imponert over skuespillerne som bare fortsatte med spelet når det regnet.

Vi fikk også snakke mye om slektene og norsk historie og kultur. Og jeg fikk innblikk i norsk familieliv.

Og det var ikke slutt med det. Nancy og Olav spurte om jeg ville bli med til Stavanger for

å være til stede 4. juli når «kopien» av sluppen *Restauration* seilte ut mot New York. Vi skulle kjøre fra Brumunddal til Sauda, gjennom klassisk norsk fjellterreng, og så ta hurtigbåten til Stavanger. Så jeg ville få se mye undervegs. Det var fantastisk å kunne utforske et helt nytt område! Og så fikk vi se kong Harald og dronning Sonja to ganger, sammen med kronprinsparet, prinsesse Ingrid og prins Sverre Magnus. Og når det gjelder *Restauration*, var det kjempeinteressant å se en slik liten båt som den er, dra ut på det svære havet på veg til Amerika, til minne om den første *Restauration* som krysset Atlanten for 200 år siden. Uten moderne kommunikasjons- og navigasjonsutstyr var den første seilasen langt tøffere enn reisen til «kopien». Det står respekt av folket som klarte denne reisen i 1825, og fikk alle fram i god behold, til og med et nyfødt barn.

Oversatt og tilrettelagt av Nancy L. Coleman

Rapport fra Utvandringjubileet 2025 Ringsaker historielag.

Denne rapporten ble det ikke plass til i forrige utgave, men siden det dreier seg om en forestilling, kan den fint passe inn her også.

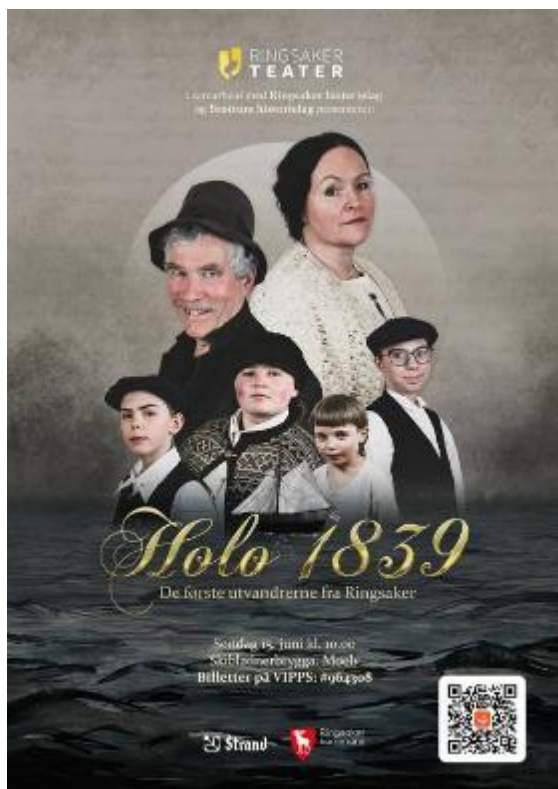
Vårt hovedarrangement i tilknytning til opplevelsestur med Skibladner den 15. juni 2025

var et nyskrevet teaterstykke «Holo 1839» oppført ved brygga i Moelv.

I forkant ble det gjennomført en historisk vandring på Holo-gårdene den 3. mai. Det møtte 70 personer på vandringen, og det var 6 fortellere som fortalte om familien Marie og Lars Holo, om Johannes Nordbu sin familie og om gårdene generelt, se bilde til høyre.

Involverte aktører den 15.06:

- Ringsaker teater stilte med 16 skuespillere, regissør, manusforfatter, 2 musikere og lydtekniker.

- Fra Ringsaker og Brøttum historielag stilte 12 personer på dugnadsarbeid.
- I tillegg stilte Moelv Rotary med dugnadsfolk til kaffe- og vaffel salg.
- Som deltakere på Skibladner stilte 7 personer fra Ringsaker historielag.

Joseph Lauvmann og Lars Holo i skuespillet Holo 1839

Publikum på spelet i Moelv

Det var 252 betalende tilskuere på forestillingen og 30 med fribilletter.

Forestillingen ble en stor suksess, publikum var sterkt berørt av fortellingen om familien som dro og de som ble igjen på gården. Bevisstheten om hva det kostet å utvandre ble styrket.

Leder for Ringsaker historielag, Eli Skjeseth, overrekker blomster til regissør Anders Kippersund og manusforfatter Cecilie Gregersen

Lars Holo

Vi i historielaget tror grunnen til at det berørte, var at vi valgte å gå i dybden på en families historie, og at vi fikk til et godt samarbeid om utviklingen av manuset, og profesjonell regissør.

Det har kostet et ukjent, men stort antall frivilligtimer, helt fra planlegginga våren 2024

til dette etterarbeidet. Budsjettet ble lagt i samarbeid med Ringsaker kommune og Ringsaker teater og det holdt, takket være midler fra kommunen og sponning fra Stand Unikorn.

Teateret forsøkte å sette opp to forestillinger til i august, men avlyste pga dårlig billettsalg.

Ytterligere aktivitet:

Manuset er sendt til Wisconsin for oversettelse og mulig oppføring av et lokalt historielag der.

Artikkel om familien Holo skrevet av Eli Skjeseth blir trykt i årboka for Ringsaker historielag 2025.

Moelv, 25. sept. 2025

Eli Skjeseth

Fra styrets arbeid

Høsten 2025

Tirsdag 23. september 2025 ble det avholdt styremøte i Norsk Utvandermuseums venner, her noen utklipp fra møtet:

Spelet, oppsummering og regnskap

Regnskap med Anno/Utvandermuseet

Styret arbeider med å slutføre prosjektregnskapene for Skibladnerturen og Spelet. Det pågår kartlegging av inntekter og utgifter for Spelet gjennom Anno.

Spel 2026?

Tor Karseth deltok i møtet om denne saken. Etter noe diskusjon ble det enighet om å forsøke å arrangere spel også i 2026 og 2027.

Følgende innspill er senere sendt over til Anno og Utvandermuseet:

«Vi er innstilt på å være med å arrangere spel i 2026 og 2027, men vil vurdere etter 2026 om det blir i 2027. Også kan det gjerne være

pause et år eller to etter 2027 om markedet er nedadgående og for å få nye skuespillere. Det vil være vesentlig tyngre å utsette neste spel til 2027, skuespillere er ferskvare».

Vi ser for oss følgende gang/avklaringer:

- Anno og NUM setter av tid/ressurser til planlegging og gjennomføring
- det lages ei prosjektgruppe med minst en fra hver Anno, NUM og NUMV som setter opp en prosjektplan med ansvars og oppgavefordeling; markedsføring, plakat, program mm
- spilldatoer 3., 4. og 5.juli (evt. 2 forestillinger 5.juli)
- amfiet og uteområdet klargjøres nå i høst for 250 til 300 gode sitte- og se plasser, det vurderes planting som skjerming mot E6
- det vurderes å lage en musikkbu som kan stå hele sommersesongen og kan brukes til andre utearrangement, konsert mm, kan tilbys til korps og kor
- Tor tar regi, Anne Mette regiassistent med noe godtgjøring
- gjøres avtale med f.eks ASKO om levering av varer til øvingsservering for å minske antall regnskapsbilag, NUMV ordner dette
- Gunvor og Eli Berit tar kostyme ansvar
- skuespillerne inviteres til Kick off 14.oktober kl. 18.00, hvis vi går for SPEL 2026
- hest, lyd og musikk kontaktes (samme som sist)
- lages budsjettforslag og oversikt over søknadsmuligheter med frister

Høsten på museet

Onsdag 29. oktober – Hamarseminaret

Vi skal gjøre oppgaver for museet. Hvilke oppgaver kommer senere.

Fredag 31. oktober, kl.17.00 – Halloween

Tradisjonen tro arrangeres Halloween på museet denne kvelden. Det trengs frivillige. Du kan jobbe på kjøkkenet, i kafeen, fyre bål, kle deg ut, være på aktivitetsrommet eller være parkeringsguide.

Onsdag 10. desember, kl. 12.00-14.00 – Julemøte for styre og medlemmer.

Vårens program

Det ble besluttet å gjennomføre Årsmøte torsdag 19.februar 2026, kl. 18.00-20.30.

Styremøte der årsmøtesakene vedtas ble berammet til onsdag 4. februar, kl. 10.00-12.00.

Øvrig program for våren 2026 bestemmes senere.

Verving

Det ble utvekslet en del synspunkter om hvordan venneforeningen skal markedsføre seg og få flere medlemmer.

Vi får noen nye medlemmer nå og da, men i år er det fortsatt 15 medlemmer som ikke har betalt sitt medlemskap.

En tanke kan være å knytte et medlemskap opp mot Årskortet. Dette gjøres noen steder. Domkirkeodden har sin venneforening, - hvordan fungerer denne?

Styret ble enige om å ta opp igjen dette temaet i neste styremøte.

Kommende utgivelse av Brevet i 2025:

Jubileumsåret ble spesielt. Derfor planlegges fem nummer av *Brev hjemmefra* i 2025. Nr. 5 kommer ca torsdag 18. desember

Knut Djupedal har gitt ut bok om utvandringa til USA.

Boka er selvsagt utgitt i anledning Crossing 200- jubileet. Denne omtalen kommer i medlemsbladet litt sent, men vi får skylde på at det ble vanskelig å få plass til det før. Boka ble gitt ut allerede i april! Den 10. april inviterte Stad bibliotek avdeling Selje og Knut Djupedal til boklansering.

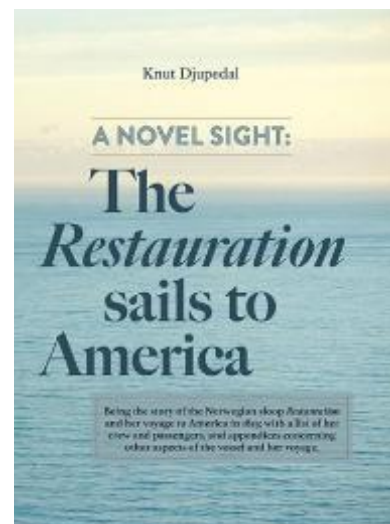
Boka «*A Novel Sight: the Restauration Sails to America*» omhandler overfarten til det vesle skipet *Restauration* i 1825. en sjøreise med 52 personer om bord, som ofte blir sett på som starten på den norske utvand-

ringen fra Norge til Amerika, herunder forberedelsene i Norge våren 1825, ferden over Atlanterhavet, ankomsten i New York City og skipet sin videre historie våren 1826. Den inneholder også ei liste over mannskap og passasjerer og andre tillegg om dette berømte fartøyet.

Knut Djupedal har ikke hvilt på sine laurbær etter at han sluttet i jobben ved Åkersvika. Han er nå bosatt i Selje, like i nærheten av det stedet der den fremtidige Stad-tunnelen vil få sin åpning. Hvis den noen gang blir noe av. – Her har han skrevet og gitt ut flere bøker. Selvfølgelig er det bøker knyttet til utvandrerhistorier, men han har også blant annet satt søkelys på Selje kloster sin historie.

Omtale fra forlaget Fønix

Boken "A novel Sight - The Restauration Sails to Amerika" er skrevet på engelsk. «A Novel Sight» (Et nytt syn) er overskriften på den kanskje mest kjente avisartikkelen som noen gang er skrevet om norsk innvandring til USA. Artikkelen ble publisert i New York City i uken 10.-14. oktober 1825, og var viet de som hadde seilt med sluppen fra Stavanger. De – og bare de – kalles «Sluppefolket». Den har fått et islett av en legendarisk norrøn saga, spesielt blant norsk-

amerikanere. I ettertid er det blitt skrevet utallige artikler, hefter, akademiske monografier og populærvitenskapelige verk om denne gruppen og deres reise. Derfor vil ikke boken diskutere *Sluppefolket* i den større konteksten av norsk emigrasjon til Amerika. Den vil heller behandle selve reisen, sett i lys av det som måtte til, hvis et fartøy skulle seile fra Europa til Amerika via Madeira på 1820-tallet; og - så langt det er mulig - vil fortellingen være basert på samtidsdokumentasjon fra det tidlige 1800-tallet.

Kort sagt, hvis den nedarvede historien om Sluppefolket og Restauration kan ses som en form for episk drama, så kan denne boken (på 196 sider) forstås som et forsøk på å frembringe noen av fakta bak eposet.

Bokdetaljer:

Format Innbundet

ISBN13 9788283870480

EAN 9788283870480

Siste sia - Venneforeningen og Museet

Aktiviteter 2025

Statsarkivet i Hamar skal flytte til Anno/Domkirkeodden i løpet av 2026. På grunn av arbeidet med flyttingen er lesesalen stengt, og **Slektsverkstedet avlyst** inntil videre

Onsdag 29. oktober – Hamarseminaret

Utvandermuseet trenger hjelp til dette arrangementet

Fredag 31. oktober, kl. 17.00 – Halloween

Tradisjonen tro arrangerer museet Halloween denne dagen

Det trengs frivillige på kjøkkenet, i kafeen, fyre bål, kle deg ut, være på aktivitetsrommet eller være parkeringsguide

Onsdag 3. desember, hele dagen – Jubileumskonferanse på Nasjonalmuseet i Oslo

Offisiell avslutning av Crossings 200

Onsdag 10. desember, kl. 12:00 - 14:00 - Julemøte på Utvandermuseet

Torsdag 19. februar 2026, kl. 18.00-20.30 – Årsmøte i Venneforeningen

Eventuelle frasingelser av verv meddeles Einar Volla - tel 468 14 896 eller e-post evin-voll@online.no - innen mandag 19. januar.